

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. spalio 21 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Valstybės pagalba – SESV 107 straipsnio 1 dalis – Sąvoka „valstybiniai ištekliai“ – Platesnė gamintojų atsakomybė – Valdžios institucijų patvirtinta ekologinė organizacija, renkanti finansinius įnašus iš tam tikrų gaminių tiekėjų rinkai, kad už juos galėtų įvykdyti jiems teisės aktuose nustatytą pareigą tvarkyti šių gaminių atliekas – Sutartis sudariusiems rūšiavimo veiklos vykdytojams ekologinės organizacijos teikiama finansinė parama“

Byloje C-556/19

dėl *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija) 2019 m. liepos 12 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. liepos 22 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Eco TLC

prieš

Ministre d'État, ministre de la Transition écologique et solidaire,

Ministre de l'Économie et des Finances,

dalyvaujant

Fédération des entreprises du recyclage,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai L. Bay Larsen, M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Eco TLC*, atstovaujamos advokato F. Molinié,
- *Fédération des entreprises du recyclage*, atstovaujamos advokato A. Gossement,

* Proceso kalba: prancūzų.

– Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos A.-L. Desjonquères ir P. Dodeller,
– Europos Komisijos, atstovaujamos A. Bouchagiar, K.-P. Wojcik ir C. Georgieva-Kecsma,
susipažinęs su 2020 m. gegužės 28 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 107 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Eco TLC* ginčą su *ministre d'État, ministre de la Transition écologique et solidaire* (valstybės ministras, ekologinės ir solidarios pertvarkos ministras, Prancūzija) ir *ministre de l'Économie et des Finances* (ekonomikos ir finansų ministras, Prancūzija) dėl nutarimo, kuriame numatytas finansinės paramos, *Eco TLC* mokamos sutartis sudariusiems ūkio subjektams, atsakingiems už drabužių, namų tekstilės ir avalynės atliekų tvarkymą, dydžio pakeitimas, teisėtumo.

Teisinis pagrindas

- 3 Pagrindinėje byloje taikytinos redakcijos *code de l'environnement* (toliau – Aplinkosaugos kodeksas) L. 541-10-3 straipsnyje numatyta:

„Nuo 2007 m. sausio 1 d. visi fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie vykdydami profesinę veiklą nacionalinei rinkai pateikia naujus drabužius, avalynę ar namų tekstilės gaminius, skirtus namų ūkiams, privalo prisidėti prie šių gaminių atliekų perdirbimo ir tvarkymo arba tuo pasirūpinti.

Nuo 2020 m. sausio 1 d. visiems fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie vykdydami profesinę veiklą į nacionalinę rinką pateikia namų ūkiams skirtus galutinius gaminius iš tekstilės, išskyrus baldų elementus arba elementus, skirtus baldams apsaugoti ar dekoruoti, taip pat taikomas pirmojoje pastraipoje numatytas reikalavimas.

Pirmose dviejose pastraipose nurodyti asmenys turi šią pareigą:

- arba finansiškai prisidėti prie už ekologiją ir pramonę atsakingų ministrų bendru nutarimu patvirtintos organizacijos, kuri sudaro sutartį su rūšiavimo veiklos vykdytojais ir vietos savivaldos institucijomis ar jų grupėmis, atsakingomis už atliekų tvarkymą, ir teikia finansinę paramą pirmose dviejose pastraipose nurodytų atliekų perdirbimo ir tvarkymo operacijoms,
- arba laikydamiesi specifikacijų sukurti individualią atliekų, nurodytų pirmose dviejose pastraipose, perdirbimo ir tvarkymo sistemą, patvirtintą už ekologiją ir pramonę atsakingų ministrų bendru nutarimu.

Šio straipsnio taikymo tvarka, pirmiausia įnašo apskaičiavimo būdas, asmenų, susiduriančių su sunkumais rasti darbą, įtraukties skatinimo sąlygos, taip pat sankcijos, neįvykdžius pirmoje pastraipoje nurodytos pareigos, nustatoma *Conseil d'Etat* dekretu.“

- 4 Aplinkosaugos kodekso R. 543-214 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodyta, kad grįsdama savo prašymą išduoti leidimą kiekviena organizacija pateikia įrodymų, kad turi techninių ir finansinių pajėgumų tinkamai vykdyti reikiamą veiklą, kad pasirašydama susitarimus ir persikirstydama renkamus

finansinius įnašus sudarytų sąlygas pakartotinai naudoti, perdirbti, panaudoti medžiagas ir tvarkyti L. 541-10-3 straipsnyje nurodytas atliekas, ir nurodo, kaip numato įvykdyti kartu su šiuo patvirtinimu pateiktų specifikacijų sąlygas.

- 5 Pagal Aplinkosaugos kodekso R. 543-215 straipsnio pirmą pastraipą patvirtintos organizacijos nustato bendrą finansinio įnašo, kurį jos gauna iš šio kodekso L. 541-10-3 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytų asmenų, dydį, kad kiekvienais metais būtų padengtos išlaidos, patirtos taikant minėto kodekso R. 543-214 straipsnyje nurodytas specifikacijas.
- 6 Aplinkosaugos kodekso R. 543-218 straipsnyje numatyta, kad šio kodekso R. 543-214 straipsnyje numatytose specifikacijose, be kita ko, nurodomi nustatyti su surūšiuotų, pakartotinai panaudotų, perdirbtų arba panaudotų atliekų kiekiu susiję tikslai, taip pat su asmenų, kuriems sunku rasti darbą, įtrauktimi susiję tikslai, kaip tai suprantama pagal to paties kodekso L. 541-10-3 straipsnį, ir kad rūšiavimo veiklos vykdytoji sumokėtas įnašas sumažinamas, jeigu šis nesilaiko mažiausio šių asmenų įtraukties tikslo.
- 7 2014 m. balandžio 3 d. Nutarimu dėl patvirtinimo procedūros ir organizacijų, kurių tikslas – prisidėti prie drabužių, namų tekstilės ir avalynės atliekų tvarkymo, specifikacijų pagal Aplinkosaugos kodekso R. 543-214 straipsnį ir dėl įstaigos patvirtinimo pagal Aplinkosaugos kodekso L. 541-10-3 ir R. 543-214 – R. 543-224 straipsnius (JORF, 2014 m. gegužės 14 d., p. 7969, toliau – 2014 m. balandžio 3 d. nutarimas) *Eco TLC* buvo suteiktas leidimas rinkti iš drabužių, namų tekstilės ir avalynės (toliau – TLC gaminiai) teikėjų rinkai finansinius įnašus, kuriais prisidedama prie šių gaminių atliekų tvarkymo, ir juos, kaip finansinę paramą, pervesti, be kita ko, rūšiavimo veiklos vykdytojams laikantis prie šio nutarimo pridėtų specifikacijų.
- 8 Prie 2014 m. balandžio 3 d. nutarimo priedo „Specifikacijos, susijusios su ekologinės organizacijos patvirtinimu, išduotu pagal Aplinkosaugos kodekso L. 541-10-3 ir R. 543-214 – R. 543-224 straipsnius 2014–2019 m. laikotarpiu“ yra pridėti keli priedai. Tarp jų yra III priedas „Pagal sutartį dirbantiems rūšiavimo veiklos vykdytojams N+1 metais už N metus mokamos finansinės paramos skalė“, kuriame nustatytas skirtingų rūšių finansinės paramos, t. y. paramos tvarumui, paramos medžiagų rūšiavimui ir paramos plėtrai, kuri gali būti mokama pagal sutartį dirbantiems rūšiavimo veiklos vykdytojams, apskaičiavimo būdas. Šiame priede, be kita ko, nurodyta, kad paramos tvarumui dydis yra toks pats kaip pagalbos tvarumui, atsižvelgiant į atliekų panaudojimą medžiagoms gauti, energijos gavybą iš atliekų ir atliekų šalinimą, ir kad parama tvarumui, atsižvelgiant į atliekų panaudojimą medžiagoms gauti, yra apskaičiuojama „išrūšiuotam medžiagoms gauti panaudojamų atliekų kiekiui tonomis (pakartotinis panaudojimas + perdirbimas + kiti atliekų panaudojimo medžiagoms gauti būdai)“ taikant 65 EUR už toną koeficientą.
- 9 2017 m. rugsėjo 19 d. nutarimu, iš dalies keičiančiu 2014 m. balandžio 3 d. nutarimą (JORF, tekstas Nr. 5, 2017 m. spalio 4 d., toliau – 2017 m. rugsėjo 19 d. nutarimas), buvo iš naujo nustatytas paramos tvarumui dydis. Pagal šio nutarimo 1 straipsnį šiai paramai apskaičiuoti taikomas koeficientas buvo padidintas iki 82,5 EUR už toną nuo 2018 m. sausio 1 d. mokamoms paramos sumoms.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 10 *Eco TLC* yra valdžios institucijų patvirtinta ekologinė organizacija, kuri iš TLC gaminių tiekėjų rinkai renka finansinius įnašus už tai, kad už juos vykdo jiems teisės aktuose nustatytą pareigą tvarkyti gaminių atliekas. Šiuo tikslu *Eco TLC* sudaro sutartis su reikalavimus atitinkančiais rūšiavimo veiklos vykdytojais ir jiems suteikia įvairių rūšių finansinę paramą, t. y. paramą tvarumui, paramą medžiagų rūšiavimui ir paramą plėtrai, kuri skirta TLC gaminių atliekų perdirbimo ir tvarkymo operacijoms.

- 11 Nors 2014 m. balandžio 3 d. nutarime buvo nustatytas 65 EUR už toną koeficientas, skirtas apskaičiuoti paramos tvarumui dydžiui atsižvelgiant į atliekų panaudojimą medžiagoms gauti, 2017 m. rugsėjo 19 d. nutarimu šios paramos dydis buvo iš naujo nustatytas padidinus šį koeficientą iki 82,5 EUR už toną nuo 2018 m. sausio 1 d. mokamoms sumoms.
- 12 *Eco TLC* apskundė 2017 m. rugsėjo 19 d. nutarimą *Conseil d'État* (Valstybės Taryba, Prancūzija), be kita ko, teigdama, kad šiuo nutarimu buvo suteikta valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad pagal Aplinkosaugos kodekso L. 541-10-3 straipsnį, susijusį su platesnės gamintojų atsakomybės principu, TLC gaminių tiekėjai rinkai privalo prisidėti prie šių prekių atliekų perdirbimo ir tvarkymo arba tuo pasirūpinti. Minėtas teismas patikslina, jog tam, kad ši pareiga būtų įvykdyta, tiekėjai rinkai turi arba patys pasirūpinti TLC gaminių atliekų tvarkymu, arba perduoti atsakomybę patvirtintai organizacijai, kuriai pavesta rinkti jų įnašus ir už juos tvarkyti tas atliekas, šiuo tikslu sudarant sutartis su rūšiavimo veiklos vykdytojais.
- 14 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatuoja, pirma, kad *Eco TLC* yra vienintelė šiuo tikslu patvirtinta organizacija ir kad tiekėjai rinkai nepasirinko tvarkyti TLC gaminių atliekų.
- 15 Antra, jis nurodo, kad *Eco TLC* rūšiavimo veiklos vykdytojams skiriamos finansinės paramos skalė nustatyta 2014 m. balandžio 3 d. nutarime atsižvelgiant į atliekų panaudojimo ir socialinių sunkumų turinčių asmenų užimtumo tikslus. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad, remiantis šiuo nutarimu, *Eco TLC* turi pakoreguoti tiekėjų rinkai mokėtinų įnašų dydį taip, kad jie būtų būtent tokio dydžio, kokio reikia jų pareigoms įvykdyti, t. y. finansinę paramą rūšiavimo veiklos vykdytojams ir skirtingoms informavimo bei prevencijos programoms skirti pagal tame nutarime nustatytą skalę, kad neliktų pelno, nesusidarytų nuostolių ir nebūtų imtasi veiklos kitose srityse.
- 16 Galiausiai, trečia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, jog valstybės paskirtas tikrintojas dalyvauja *Eco TLC* valdybos susirinkimuose, nors ir neturi teisės balsuoti, jis yra informuojamas apie šios bendrovės numatomų investicijų sąlygas prieš tai, kai jas patvirtina valdyba, ir gali prašyti pateikti visus šios bendrovės finansinio valdymo dokumentus, kad tuo atveju, jeigu nesilaikoma gero finansinio valdymo taisyklių, galėtų apie tai pranešti kompetentingoms valdžios institucijoms, galinčioms skirti iki 30 000 EUR baudą, arba sustabdyti veiklos leidimo galiojimą ar net jį panaikinti. Jis nurodo, jog taikant šias išimtis *Eco TLC* laisvai sprendžia dėl valdymo ir kad, be kita ko, rūšiavimo veiklos vykdytojams skirtoms lėšoms netaikoma jokia konkreti deponavimo pareiga.
- 17 Šiomis aplinkybėmis *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [SESV] 107 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad <...> priemonė, pagal kurią privati pelno nesiekianti ekologinė organizacija, turinti valdžios institucijų išduotą veiklos leidimą, renka įnašus iš tam tikros kategorijos gaminių tiekėjų rinkai, kurie tuo tikslu su ja pasirašo susitarimą, už tai, kad ji už juos vykdo pareigą tvarkyti šių gaminių atliekas, ir veiklos vykdytojams, įgaliojantiems rūšiuoti ir panaudoti šias atliekas, perveda subsidijas, kurių dydis nustatytas veiklos leidime, atsižvelgiant į aplinkosaugos ir socialinius tikslus, turi būti laikoma valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal [šią nuostatą]?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 18 Pirmiausia primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją norint priemonę kvalifikuoti kaip „valstybės pagalbą“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, reikia, kad būtų įvykdytos visos toliau nurodomos sąlygos. Visų pirma tai turi būti valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba. Antra, tokia priemonė turi galėti paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Trečia, ja pagalbos gavėjui turi būti suteiktas atrankinis pranašumas. Ketvirta, ji turi iškraipyti konkurenciją arba galėti ją iškraipyti (2018 m. kovo 6 d. Sprendimo *Komisija / FIH Holding ir FIH Erhvervsbank*, C-579/16 P, EU:C:2018:159, 43 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).
- 19 Dėl pirmos sąlygos reikia priminti, jog tam, kad nauda galėtų būti laikoma „pagalba“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, pirma, ji turi būti tiesiogiai arba netiesiogiai suteikta iš valstybės išteklių ir, antra, ji turi būti priskirtina valstybei (2019 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Achema ir kt.*, C-706/17, EU:C:2019:407, 47 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).
- 20 Be to, remiantis suformuota jurisprudencija, pagal nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo bendradarbiavimo procedūrą, įtvirtintą SESV 267 straipsnyje, pastarasis turi pateikti nacionaliniam teismui naudingą atsakymą, kuris leistų šiam išspręsti nagrinėjamą bylą. Atsižvelgiant į tai, Teisingumo Teismui gali tekti performuluoti jam pateiktus klausimus (2020 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Ruska Federacija*, C-897/19 PPU, EU:C:2020:262, 43 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).
- 21 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui iš tikrųjų kyla klausimas tik dėl pirmosios iš šio sprendimo 18 punkte nurodytų sąlygų ir kad faktinės aplinkybės, kurias jis pateikė Teisingumo Teismui, iš esmės susijusios su šia pirmąja sąlyga.
- 22 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad priemonė, pagal kurią pelno nesiekianti privati ekologinė organizacija, turinti valdžios institucijų išduotą veiklos leidimą, renka įnašus iš tam tikros kategorijos gaminių tiekėjų rinkai, kurie tuo tikslu su ja pasirašo susitarimą, už tai, kad ji už juos vykdo pareigą tvarkyti šių gaminių atliekas, ir veiklos vykdytojams, įgaliotiems rūšiuoti ir panaudoti šias atliekas, perveda subsidijas, kurių dydis nustatytas veiklos leidime, atsižvelgiant į aplinkosaugos ir socialinius tikslus, yra valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 23 Siekiant įvertinti, ar priemonė gali būti priskirta valstybei, pirmiausia, reikia išnagrinėti, ar valstybės institucijos dalyvavo priimant šią priemonę (2019 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Achema ir kt.*, C-706/17, EU:C:2019:407, 48 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).
- 24 Šiuo atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad priemonė, susijusi su platesne gamintojo atsakomybe TLC gaminių atliekų tvarkymo srityje, buvo įtvirtinta teisės aktuose, t. y. Aplinkosaugos kodekse ir 2014 m. balandžio 3 d. nutarime, iš dalies pakeistame 2017 m. rugsėjo 19 d. nutarimu. Taigi turi būti laikoma, kad ši priemonė gali būti priskirta valstybei, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo pirmesniame punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 25 Antra, siekiant nustatyti, ar nauda buvo suteikta tiesiogiai, ar netiesiogiai iš valstybinių išteklių, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją SESV 107 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas draudimas apima tiek valstybės tiesiogiai arba iš valstybinių išteklių suteiktą pagalbą, tiek pagalbą, kurią teikia viešosios arba privačios įstaigos, valstybės įsteigtos arba paskirtos tai pagalbai administruoti (2019 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Achema ir kt.*, C-706/17, EU:C:2019:407, 50 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

- 26 Šioje nuostatoje įtvirtintas skirtumas tarp „valstybės suteiktos pagalbos“ ir „iš valstybinių išteklių“ suteiktos pagalbos nereiškia, kad bet kokia valstybės suteikta nauda, nepaisant to, ar ji finansuojama iš valstybinių išteklių, ar ne, yra laikoma pagalba; tuo tik siekiama į šią sąvoką įtraukti tiek tiesiogiai valstybės, tiek tarpininkaujant viešajai ar privačiai įstaigai suteiktą naudą (2019 m. kovo 28 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-405/16 P, EU:C:2019:268, 53 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 27 Iš tikrųjų pagal Sąjungos teisę neleistina, kad vien įsteigus savarankiškas institucijas, atsakingas už pagalbos paskirstymą, būtų galima apeiti valstybės pagalbos taisykles (2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Komisija / TV2/Danmark*, C-656/15 P, EU:C:2017:836, 45 punktą).
- 28 Šiuo atveju pagal Aplinkosaugos kodekso L. 541-10-3 straipsnyje įtvirtintą platesnės gamintojo atsakomybės principą TLC gaminių pateikėjai rinkai, t. y. gamintojai, importuotojai ir platintojai, privalo pasirūpinti šių gaminių atliekų tvarkymu arba prie to prisidėti.
- 29 Kad įvykdytų šią pareigą, jie turi arba patys tvarkyti TLC gaminių atliekas, arba finansiškai remti valdžios institucijų patvirtintą ekologinę organizaciją, kurios tikslas – užtikrinti šių atliekų tvarkymą, sudarant sutartis su rūšiavimo veiklos vykdytojais ir teikiant finansinę paramą šių atliekų perdirbimui ir tvarkymui.
- 30 Nors iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog siekdami įvykdyti pareigą pagal Aplinkosaugos kodekso L. 541-10-3 straipsnį TLC gaminių tiekėjai rinkai nusprendė prisijungti prie *Eco TLC*, šiuo tikslu 2014 m. balandžio 3 d. nutarimu patvirtintos organizacijos, ši aplinkybė savaime neleidžia manyti, kad sumos, kurias jie moka šiai ekologinei organizacijai, yra valstybės teisės aktuose nustatyti privalomi įnašai.
- 31 Be to, *Eco TLC* iš TLC gaminių tiekėjų rinkai gauna finansinius įnašus kaip atlygį už tai kad už juos vykdo teisės aktuose numatytą pareigą tvarkyti šių gaminių atliekas. Šiuo tikslu *Eco TLC* sudaro sutartis su reikalavimus atitinkančiais rūšiavimo veiklos vykdytojais ir jiems perveda finansinę paramą, skirtą šių gaminių atliekų perdirbimo ir tvarkymo operacijoms.
- 32 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą priemonę, pirma, privatūs ūkio subjektai perveda finansinius įnašus privatinės teisės reglamentuojamai bendrovei ir, antra, ši bendrovė dalį šių įnašų perveda kitiems privatiems ūkio subjektams.
- 33 Kaip savo išvados 85 punkte pažymėjo generalinis advokatas, šie įnašai visą laikotarpį išlieka privataus pobūdžio. Lėšos, kurias sudaro minėti įnašai, niekada nėra perduodamos į valstybės ar kitos viešosios įstaigos biudžetą ir niekada nepatenka į valdžios institucijų rankas. Be to, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad atitinkama valstybė narė neatsisako jokių išteklių, kaip antai mokesčių, rinkliavų, įmokų ar kitų įnašų, kurie pagal nacionalinės teisės aktus turėtų būti pervesti į valstybės biudžetą.
- 34 Vadinasi, pagrindinėje byloje nagrinėjama priemonė nelemia jokio tiesioginio ar netiesioginio valstybinių išteklių perdavimo.
- 35 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad priemonės, kuriomis neperduodami valstybiniai ištekliai, gali patekti į sąvoką „pagalba“, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį (2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Komisija / TV2/Danmark*, C-656/15 P, EU:C:2017:836, 43 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 36 Iš tiesų SESV 107 straipsnio 1 dalis apima visas finansines priemones, kurias valdžios institucijos gali faktiškai panaudoti įmonėms remti, neatsižvelgiant į tai, ar tos priemonės yra nuolatinė valstybės turto dalis. Net jeigu valstybės išdas nuolat nedisponuoja nagrinėjamą pagalbą atitinkančiomis sumomis, to, kad jos nuolat yra kontroliuojamos valstybės, taigi jomis disponuoja kompetentingos nacionalinės

valdžios institucijos, pakanka, kad jos būtų laikomos „valstybiniais ištekliais“ (2002 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Prancūzija / Komisija*, C-482/99, EU:C:2002:294, 37 punktą ir 2019 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Achema ir kt.*, C-706/17, EU:C:2019:407, 53 punktą).

- 37 Taigi reikia patikrinti, ar lėšos, kurias *Eco TLC* panaudojo teikdama finansinę paramą sutartį sudariusiems rūšiavimo veiklos vykdytojams, yra nuolat kontroliuojamos valstybės, taigi jomis disponuoja kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos.
- 38 Šiuo klausimu, pirma, kaip konstatuota šio sprendimo 33 punkte, šios lėšos niekada nėra pervedamos į valstybės ar kitos viešosios įstaigos biudžetą ir niekada nepatenka į valdžios institucijų rankas.
- 39 Be to, iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad, pirma, šioms lėšoms netaikoma jokia konkreti deponavimo pareiga, antra, nutraukiant ekologinės organizacijos veiklą galimai turimos sumos, atskaičius su veiklos nutraukimu susijusias išlaidas ir šios organizacijos skolas valstybei ir visiems jos kreditoriams, nepervedamos valdžios institucijoms ir, trečia, ginčai dėl įnašų, kuriuos teikėjai rinkai turi sumokėti pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą priemonę, išieškojimo priklauso civilinių ar komercinių teismų kompetencijai.
- 40 Tuo remiantis darytina išvada, kad valstybė niekada neturi veiksmingos prieigos prie minėtų lėšų, o ekologinė organizacija neturi jokių valdžios institucijoms būdingų prerogatyvų.
- 41 Antra, lėšos, kurias *Eco TLC* naudojo pagal pagrindinėje byloje aptariamą priemonę, skirtos tik jai teisės aktais priskirtoms užduotims vykdyti. Šiuo teisės principu dėl išimtinio šių lėšų panaudojimo veikiau siekiama įrodyti, kad, nesant kitų priešingų įrodymų, valstybė negali disponuoti šiomis lėšomis, t. y. nuspręsti jas panaudoti kitaip, nei numatyta teisės aktuose (šiuo klausimu žr. 2019 m. kovo 28 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-405/16 P, EU:C:2019:268, 76 punktą).
- 42 Trečia, tiesa, kad rūšiavimo veiklos vykdytojams patvirtintos ekologinės organizacijos mokamos finansinės paramos skalę nustato valstybė.
- 43 Vis dėlto, viena vertus, kaip matyti iš šio sprendimo 5 ir 15 punktų, patvirtintos organizacijos nustato bendrą iš teikėjų rinkai gaunamo finansinio įnašo dydį, kad kiekvienais metais jis padengtų išlaidas, atsiradusias taikant specifikacijas, t. y. finansinę paramą rūšiavimo veiklos vykdytojams, veiklos išlaidas ir išlaidas, susijusias su įvairiais informavimo ir prevencijos veiksmais.
- 44 Kita vertus, savo rašytinėse pastabose Prancūzijos vyriausybė pažymėjo, kad pagal prie 2014 m. balandžio 3 d. nutarimo pridėtas specifikacijas finansinės paramos, kurią patvirtinta ekologinė organizacija moka rūšiavimo veiklos vykdytojams, skalė atitinka vidutines grynąsias rūšiavimo sąnaudas. Konkrečiau kalbant apie 2017 m. rugsėjo 19 d. nutarimu patvirtintą naują dydį, pažymėtina, kad jį nustatė valdžios institucijos, remdamosi TLC atliekų rūšiavimo ir naudojimo aplinkosaugos, ekonomikos ir socialinio stebėjimo centro metiniame balanse pateiktais pasiūlymais. Sudarydamas balansą šis *Eco TLC* sukurtas stebėjimo centras nurodė rūšiavimo veiklos vykdytojų išlaidas ir pajamas ir konstatavo nepakankamą rūšiavimo veiklos kompensavimą.
- 45 Taigi patvirtinta ekologinė organizacija esą atlieka lemiamą vaidmenį nustatant ir keičiant rūšiavimo veiklos vykdytojams teikiamos finansinės paramos skalę, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 46 Ketvirta, nors iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad 2014 m. balandžio 3 d. nutarime numatytos tam tikros tinkamumo sąlygos, kurias rūšiavimo veiklos vykdytojai turi atitikti, jei nori gauti šią finansinę paramą, vis dėlto Prancūzijos vyriausybė savo rašytinėse pastabose pabrėžė, kad patvirtinta ekologinė organizacija turi tam tikrą sutartinę laisvę santykiuose su rūšiavimo

veiklos vykdytojais nustatyti papildomas tinkamumo sąlygas. Be to, šios vyriausybės teigimu, *Eco TLC* pasinaudojo šia laisve, savo iniciatyva nustatydamą griežtesnes teisės gauti finansinę paramą sąlygas nei tos, kurias nustatė valstybė.

- 47 Taigi *Eco TLC* esą turi įtakos nustatant finansinės paramos, kuri gali būti išmokėta pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą priemonę, gavėjus. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar taip yra iš tikrųjų.
- 48 Galiausiai, penkta, iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad valstybės paskirtas valstybės tikrintojas dalyvauja *Eco TLC* valdybos susirinkimuose, yra informuojamas apie šios bendrovės planuojamų finansinių investicijų sąlygas prieš tai, kai jas patvirtina valdyba, ir jam gali būti pateikti visi su finansų valdymu susiję dokumentai, kad tuo atveju, jeigu nesilaikoma gero finansinio valdymo taisyklių, jis galėtų apie tai pranešti kompetentingoms valdžios institucijoms, galinčioms skirti baudą arba sustabdyti veiklos leidimo galiojimą ar net jį panaikinti.
- 49 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos matyti, kad, viena vertus, šis valstybės tikrintojas neturi balsavimo teisės *Eco TLC* valdyboje, kuri jam leistų daryti įtaką lėšų, kurias ši bendrovė naudoja kaip finansinę paramą rūšiavimo veiklos vykdytojams, administravimui. Kita vertus, atrodo, kad šio tikrintojo funkcija yra tik užtikrinti minėtos bendrovės finansinių pajėgumų išlaikymą.
- 50 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad lėšos, kurias *Eco TLC* naudojo kaip finansinę paramą rūšiavimo vykdytojams, nėra nuolat kontroliuojamos valstybės, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 36 punkte nurodytą jurisprudenciją, todėl tai nėra valstybiniai ištekliai, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, tačiau tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 51 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad priemonė, pagal kurią pelno nesiekianti privati ekologinė organizacija, turinti valdžios institucijų išduotą veiklos leidimą, renka įnašus iš tam tikros kategorijos gaminių tiekėjų rinkai, kurie tuo tikslu su ja pasirašo susitarimą, už tai, kad ji už juos vykdo pareigą tvarkyti šių gaminių atliekas, ir veiklos vykdytojams, įgaliotiems rūšiuoti ir panaudoti šias atliekas, perveda subsidijas, kurių dydis nustatytas veiklos leidime, atsižvelgiant į aplinkosaugos ir socialinius tikslus, nėra iš valstybinių išteklių suteikta pagalba, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu šios subsidijos nėra nuolat kontroliuojamos valstybės, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 52 Kadangi šis procesas pagrindinių bylų šalims yra vienas iš etapų prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 107 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad priemonė, pagal kurią pelno nesiekianti privati ekologinė organizacija, turinti valdžios institucijų išduotą veiklos leidimą, renka įnašus iš tam tikros kategorijos gaminių tiekėjų rinkai, kurie tuo tikslu su ja pasirašo susitarimą, už tai, kad ji už juos vykdo pareigą tvarkyti šių gaminių atliekas, ir veiklos vykdytojams, įgaliotiems rūšiuoti ir panaudoti šias atliekas, perveda subsidijas, kurių dydis nustatytas veiklos leidime, atsižvelgiant į aplinkosaugos ir socialinius tikslus, nėra iš valstybinių išteklių suteikta pagalba, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jeigu šios subsidijos nėra nuolat kontroliuojamos valstybės, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.